

[Prima Pagină](#) > ... > [Proceduri Judiciare](#) > [Cauze Civile](#) > [Notificarea Sau Comunicarea Documentelor:](#)
[Transmiterea Oficială a Documentelor](#) > [Austria](#)

Notificarea sau comunicarea documentelor: transmiterea oficială a documentelor

Conținut furnizat de

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

1 Ce înseamnă conceptul juridic de „notificare sau comunicare a actelor judiciare” în termeni practici? De ce există norme specifice privind „notificarea sau comunicarea actelor judiciare”?

Notificarea sau comunicarea actelor este procesul prin care un document este predat unui destinatar într-o formă prevăzută de lege și care poate fi dovedită, astfel încât acesta să ia cunoștință de documentul respectiv.

Notificarea sau comunicarea actelor este un act procedural dispus de instanță în contextul unei proceduri judiciare și efectuat automat (articolul 87 din Codul de procedură civilă al Austriei) (*Zivilprozessordnung* - ZPO). Notificarea sau comunicarea actelor trebuie să poată fi dovedită în mod oficial, astfel încât să fie posibil să se verifice când și către cine a fost efectuată notificarea sau comunicarea. Anumite efecte procedurale nu pot surveni decât dacă există dovezi că actele au fost notificate sau comunicate în mod corespunzător.

2 Care acte judiciare trebuie notificate sau comunicate în mod oficial?

Ca principiu de bază, toate hotărârile instanței (de exemplu, citațiile, deciziile și hotărârile judecătorești) și toate cererile înaintate de către o parte (de exemplu, cerere de chemare în judecată, apărare, cale de atac), precum și alte declarații care sunt (de asemenea) adresate părții adverse trebuie să fie notificate sau comunicate în mod oficial.

3 Cine este responsabil de notificarea sau comunicarea unui act judiciar?

Notificarea sau comunicarea actelor, precum și modul în care se efectuează aceasta, sunt dispuse de către un organ de decizie (judecător, executor judecătoresc). O astfel de dispoziție este numită decizie de notificare (Zustellverfügung) și este formulată de organul de decizie pe exemplarul original al actului care urmează să fie notificat sau comunicat. Acțiunea de notificare sau comunicare propriu-zisă este efectuată de un serviciu de curierat, adică de serviciile poștale, însă poate fi utilizat și un alt prestator de servicii universal. Pentru notificarea sau comunicarea electronică efectuată de instanțe, a se vedea punctul 6.

4 Informații legate de adresa destinatarului

4.1 Autoritatea solicitată din acest stat membru încearcă, din proprie inițiativă, să determine locul în care se găsește destinatarul actelor judiciare care trebuie notificate sau comunicate? A

se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 7 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

În principiu, răspunsul este negativ. Cu toate acestea, în funcție de volumul de resurse umane disponibile, se pot efectua cercetări simple, de exemplu o căutare în registru (pentru detalii suplimentare, a se vedea punctul 4.3 de mai jos).

4.2 În acest stat membru, autoritățile judiciare străine și/sau părțile la procedurile judiciare au acces la registre sau servicii care să le permită să afle adresa actuală a persoanei în cauză? Dacă da, ce registre sau servicii sunt disponibile și ce procedură trebuie urmată? Ce taxă, dacă este cazul, trebuie plătită?

Da. Orice persoană, inclusiv o autoritate dintr-un alt stat, poate contacta autoritățile austriece însărcinate cu evidența populației [administrația municipală, autoritățile municipale, serviciul administrativ teritorial municipal (*Gemeindeamt, Magistrat, Magistratisches Bezirksamt*)] pentru a solicita informații privind domiciliul unei anumite persoane fizice. Datele înregistrate sunt păstrate în registrul central de evidență a populației (*Zentrales Melderegister – ZMR*). Acesta este un registru public care conține numele tuturor persoanelor înregistrate în Austria, informații privind domiciliul acestora și – dacă este cazul – reședința (reședințele) secundară (secundare). Înregistrarea sau radierea unui loc de reședință în Austria este obligatorie.

Pentru a solicita efectuarea unei căutări în registru, sunt necesare următoarele informații, ca cerință minimă absolută, despre persoana care face obiectul căutării: prenume și nume/nume de familie, plus o caracteristică suplimentară care permite identificarea clară a persoanei (de exemplu, data nașterii, locul nașterii, cetățenia sau adresa anterioară).

Informații suplimentare privind depunerea unei cereri de efectuare a unei căutări în registru sunt disponibile la adresa <http://www.help.gv.at>, la rubrica Documente și informații juridice (*Dokumente und Recht*)/Date cu caracter personal/informații de înregistrare (*Personen-Meldeauskunft*).

4.3 Ce tip de asistență pentru informațiile legate de adresa destinatarului din alte state membre oferă autoritățile acestui stat membru în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

Adresele destinatarilor din Republica Austria pot fi găsite după cum urmează [articolul 7 alineatul (1) litera (c) din regulament]:

Registrul central al populației (*Zentrale Melderegister – denumit în continuare „registru”*) se află la Ministerul Federal de Interne al Austriei. Acesta este un registru public care conține numele tuturor persoanelor înregistrate în Austria, informații privind domiciliul și – dacă este cazul – cu reședința (reședințele) secundară (secundare). Registrul conține date privind identitatea (de exemplu, numele, genul, data nașterii, numărul din registru, cetățenia etc.) și date privind reședința persoanelor fizice. Înregistrarea sau radierea unui loc de reședință în Austria este obligatorie.

Înregistrările în registru sunt efectuate de diferite autorități de înregistrare, birouri de stare civilă și birouri de cetățenie din orașele și municipalitățile din Austria. Acesta poate fi accesat online de către toate autoritățile (de exemplu, autoritățile districtuale, autoritățile polițienești). La cerere, băncile, societățile de asigurări, avocații, notarii etc. inspectați de Ministerul de Interne al Austriei au, de asemenea, acces direct.

Oricine poate să solicite (contra cost) autorităților de înregistrare informații de înregistrare privind domiciliul unei persoane.

Pentru a localiza o persoană, atât persoanele fizice, cât și persoanele juridice pot obține informații din registru privind persoanele înregistrate, solicitând informații privind domiciliul persoanei respective. Informațiile privind data nașterii pot fi solicitate numai de persoanele care dețin un titlu executoriu împotriva persoanei (persoanelor) căutate.

Ca regulă generală, sunt furnizate numai informații cu privire la domiciliul unei persoane. În cazul în care o

persoană ale cărei date sunt solicitate nu are un domiciliu real, se furnizează informații cu privire la ultimul său domiciliu radiat.

Informațiile de înregistrare pot fi obținute cu condiția ca persoana ale cărei detalii sunt solicitate să se distingă în mod individual prin anumite caracteristici, astfel încât informațiile furnizate să nu se refere la mai mult de o persoană. Pentru a obține informații, sunt necesare prenumele și numele de familie și cel puțin o caracteristică suplimentară a persoanei căutate pentru a putea identifica definitiv persoana (de exemplu, data nașterii, locul nașterii, cetățenia sau adresa anterioară).

Autoritatea competentă este autoritatea de înregistrare, și anume autoritatea municipală; în orașele cu statut special aceasta este consiliul local, iar în Viena, biroul districtual municipal.

Informațiile de înregistrare pot fi solicitate în mod informal, în persoană, prin poștă sau prin internet.

Informațiile de înregistrare pot fi solicitate online de pe site-ul web al registrului sau prin intermediul oesterreich.gv.at. Sunt necesare un card al cetățeanului, activat, și un instrument de plată electronică. Informațiile solicitate sunt furnizate de îndată ce este plătită taxa administrativă. Trebuie să se plătească taxa administrativă actuală de 3,30 EUR chiar și dacă o căutare nu produce niciun rezultat clar.

Pentru a obține informațiile de înregistrare, este necesar un act de identitate oficial cu fotografie. În cazul cererilor scrise, trebuie prezentat documentul oficial original sau o copie autentificată de un notar sau de o instanță judecătorească.

Cererile scrise fac obiectul unei taxe de 14,30 EUR. Solicitățile de informații din registrul local al populației costă 2,10 EUR, iar cele din registrul central al populației costă 3,30 EUR.

5 În practică, care este modalitatea obișnuită de notificare sau comunicare a actului judiciar? Există metode alternative la care se poate recurge (altele decât notificările sau comunicările indirecte menționate la punctul 7 de mai jos)?

În principiu, notificarea sau comunicarea este efectuată de către un serviciu de curierat, și anume serviciile poștale sau un alt prestator de serviciu universal (a se vedea punctul 3 de mai sus) sau de către funcționari ai instanței (articolul 88 din ZPO).

Cu toate acestea, există, de asemenea, următoarele proceduri alternative de notificare sau comunicare:

Notificarea prin anunț public în conformitate cu articolul 25 din Legea austriacă privind notificarea sau comunicarea actelor și cu articolul 115 din Codul de procedură civilă al Austriei:

În cazul persoanelor a căror adresă este necunoscută sau al persoanelor care sunt necunoscute pentru autorități și pentru care nu s-a numit niciun reprezentant autorizat în scopul de a primi acte, notificarea sau comunicarea poate fi efectuată prin includerea unui aviz oficial într-o arhivă electronică pentru comunicările publice efectuate prin avize (Ediktsdatei) (aceasta poate fi accesată pe site-ul <http://www.justiz.gv.at/>, la categoria E-Government/Ediktsdatei) pentru a comunica faptul că actul care trebuie notificat sau comunicat a fost depus în instanță. Notificarea trebuie să conțină, de asemenea, pe scurt, următoarele informații: conținutul actului care urmează a fi notificat sau comunicat, denumirea instanței care a fost sesizată cu cazul respectiv, obiectul litigiului și opțiunile de colectare a actului, precum și informații privind efectele juridice ale anunțului. Notificarea sau comunicarea actului este considerată a fi fost efectuată de îndată ce avizul oficial este introdus în arhiva pentru comunicări publice.

Notificarea prin intermediul unui administrator numit de instanță (articolele 116-118 din Codul de procedură civilă al Austriei):

În cazul în care singura cale de a efectua notificarea sau comunicarea este prin intermediul unui aviz oficial (introducerea în arhiva electronică pentru comunicările publice efectuate prin avize), instanța trebuie să numească un administrator la cerere sau din proprie inițiativă în situația în care persoana vizată ar trebui în mod normal să întreprindă acțiuni judiciare pentru a-și apăra drepturile, dat fiind actul care ar trebui să-i fie notificat

sau comunicat, în special dacă actul care urmează a fi notificat sau comunicat conține o citație pentru persoana în cauză. Numirea administratorului trebuie anunțată în arhiva pentru comunicări publice (articolul 117 din Codul de procedură civilă al Austriei). După aceasta și după ce actul este transmis administratorului, se consideră că notificarea sau comunicarea a fost efectuată (articolul 118 din Codul de procedură civilă al Austriei).

Pentru notificarea sau comunicarea electronică efectuată de instanțe, a se vedea punctul 6.

6 Este permisă, în cadrul unei proceduri civile, notificarea sau comunicarea pe cale electronică a actelor (notificarea sau comunicarea actelor judiciare sau extrajudiciare prin mijloace de comunicare electronică la distanță, de exemplu, prin e-mail, prin aplicații internet securizate, prin fax, prin SMS etc.)? Dacă da, pentru ce categorii de proceduri este prevăzută această metodă? Există restricții în ceea ce privește disponibilitatea/accesul la această metodă de notificare sau comunicare a actelor judiciare în funcție de destinatar (practician în domeniul dreptului, persoană juridică, societate comercială sau un alt actor economic etc.)?

6.1 Ce tip de notificare sau comunicare pe cale electronică în sensul articolului 19 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor este disponibilă în acest stat membru în care notificarea sau comunicarea trebuie efectuată direct către o persoană a cărei adresă cunoscută pentru notificare sau comunicare se află într-un alt stat membru?

A se vedea răspunsul la punctul 6.2.

6.2 A specificat acest stat membru, în conformitate cu articolul 19 alineatul (2) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor, condiții suplimentare în care va accepta notificarea sau comunicarea electronică prin e-mail menționată la articolul 19 alineatul (1) litera (b) din regulamentul respectiv? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 19 alineatul (2) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

Instanțele pot utiliza sistemul austriac de e-justiție [*Elektronischer Rechtsverkehr* (ERV)] pentru notificarea sau comunicarea electronică a actelor către părți sau către reprezentanții acestora. Este vorba de o formă de transmitere care urmează norme tehnice precise, în cadrul unui cerc de utilizatori identificați. ERV se află, în principiu, la dispoziția tuturor persoanelor fizice și juridice, dar este nevoie de un software special și, în principiu, de implicarea unei agenții de intermediere.

În cazul în care notificarea sau comunicarea prin intermediul ERV nu este posibilă, notificarea sau comunicarea actelor pe cale electronică poate avea loc și prin intermediul unui departament administrativ dedicat notificării sau comunicării actelor, în conformitate cu partea 3 din Legea austriacă privind notificarea sau comunicarea actelor (*Zustellgesetz*, articolul 28 și următoarele).

Persoanele care au obligația de a utiliza sistemul austriac ERV (dar nu și alte sisteme de notificare sau comunicare electronică) sunt: avocații (*Rechtsanwältinnen und Rechtsanwälte*), alte persoane autorizate să reprezinte un pârât în cauze penale (*Verteidigerinnen und Verteidiger in Strafsachen*), notarii (*Notarinnen und Notare*), instituțiile financiare și de credit [articolul 1 alineatele (1) și (2) din Legea privind serviciile bancare - BWG], întreprinderile care intră în domeniul de aplicare al articolului 1 alineatul (1) punctele 1, 2, 4, 6, 7 și 8 din Legea privind controlul întreprinderilor de asigurare din 2016 (VAG 2016), instituțiile de asigurări sociale (articolele 23-25 din Legea privind asigurarea socială generală - ASVG, articolul 15 din Legea privind asigurările sociale ale persoanelor care desfășoară o activitate independentă - GSVG, articolul 13 din Legea privind asigurările sociale ale agricultorilor - BSVG, articolul 9 din Legea privind asigurarea de sănătate și asigurarea împotriva accidentelor ale funcționarilor - B-KUVG și articolul 4 din Legea privind asigurarea notarilor - NVG, 1972), instituțiile de pensii (articolul 479 din ASVG), Fondul concediilor plătite și al plăților compensatorii pentru lucrătorii din sectorul construcțiilor (articolul 14 din Legea privind concediile plătite și plățile compensatorii

pentru lucrătorii din sectorul construcțiilor - BUAG), Fondul de salarii al farmaciștilor (articolul 1 din Legea privind fondul de salarii 2002), Fondul de urgență în caz de insolvență (articolul 13 din Legea privind provizioanele pentru cheltuieli neprevăzute în caz de insolvență - IESG) și IEF Service GmbH (articolul 1 din Legea privind IEF - IIEFG), Confederația instituțiilor de asigurări sociale din Austria (articolul 31 din ASVG), procurorul financiar (*Finanzprokuratur*, care reprezintă Statul în anumite tipuri de cauze) (articolul 1 din Legea privind Parchetul financiar - ProkG), precum și barourile (*Rechtsanwaltskammern*), experții și interpreții [articolul 89c alineatul (5a) din Legea privind organizarea instanțelor (GOG)].

În conformitate cu legislația austriacă, notificarea sau comunicarea electronică prin e-mail nu este permisă.

7 Notificări sau comunicări „indirecte”

7.1 Permite legislația acestui stat membru utilizarea altor metode de notificare sau comunicare în cazul în care nu a fost posibilă notificarea sau comunicarea actelor către destinatar (de exemplu, notificarea la adresa personală, la executorul judecătoresc, prin intermediul serviciilor de curierat sau prin afișare)?

Notificare alternativă:

În cazul în care dispozițiile legale interzic în mod expres persoanei însărcinate cu notificarea sau comunicarea să predea actul unei alte persoane care poate primi actele în locul destinatarului, procedura se numește notificare sau comunicare personală, și anume situația în care actele trebuie să fie înmânate personal persoanei căreia îi sunt adresate. Aceasta se aplică numai în cazuri excepționale.

În toate celelalte cazuri, notificarea sau comunicarea indirectă este permisă. Acest lucru înseamnă că, în cazul în care destinatarul nu poate fi găsit la locul livrării, actele pot – în principiu – să fie predate oricărui adult care are reședința la aceeași adresă de livrare ca destinatarul sau oricărui angajat sau angajator al destinatarului care este de acord să își asume primirea documentelor [articolul 16 alineatul (2) din Legea austriacă privind notificarea sau comunicarea actelor]. În legislație, această persoană este numită destinatar substitutiv (*Ersatzempfänger*).

Cu toate acestea, notificarea sau comunicarea indirectă este permisă numai în cazul în care persoana care efectuează notificarea sau comunicarea respectivă are motive să considere că destinatarul se află, de regulă, la locul livrării.

În conformitate cu articolul 103 din Codul de procedură civilă al Austriei, o persoană nu poate primi actele notificate sau notificate în locul destinatarului în cazul în care aceasta are interese adverse în litigiu.

În conformitate cu articolul 16 alineatul (5) din Legea austriacă privind notificarea sau comunicarea actelor, notificarea sau comunicarea indirectă nu se consideră efectuată dacă destinatarul nu a putut lua cunoștință la timp de actele notificate sau comunicate deoarece a fost absent de la locul livrării (de exemplu, pentru că se afla într-o călătorie, la spital sau în arest). Cu toate acestea, notificarea sau comunicarea începe să producă efecte în ziua imediat următoare revenirii destinatarului la locul livrării.

Depunerea:

Dacă documentul nu poate fi notificat la locul de livrare (pentru că nici destinatarul și nicio altă persoană nu au fost găsiți) și persoana care trebuie să efectueze notificarea are motive să creadă că destinatarul este prezent în mod normal la locul de livrare, documentul trebuie depus, dacă notificarea este efectuată de către un serviciu de livrare, la sediul său profesional relevant și, în toate celelalte cazuri, la primăria sau autoritatea competentă, dacă se află în aceeași municipalitate (articolul 17 din Legea austriacă privind notificarea sau comunicarea actelor).

7.2 În cazul în care se aplică alte metode, în ce moment se consideră că au fost notificate sau comunicate actele?

Pentru detalii, a se vedea punctele 7.1 și 7.3 de mai sus.

7.3 În cazul în care o altă metodă de notificare sau comunicare este depunerea actelor judiciare într-un anumit loc (de exemplu, la un oficiu poștal), cum este informat destinatarul cu privire la faptul că actele au fost depuse în acest mod?

Destinatarul trebuie să fie informat cu privire la depunerea actelor printr-un aviz de depunere (introdus în cutia poștală sau afișat pe ușa de intrare). Acesta trebuie să menționeze locul în care sunt păstrate actele, data de la care și perioada în care se pot ridica acestea și trebuie să indice efectele depunerii actelor [articolul 17 alineatul (2) din Legea austriacă privind notificarea sau comunicarea actelor]. În conformitate cu articolul 17 alineatul (3) din Legea austriacă privind notificarea sau comunicarea actelor, perioada de ridicare începe la data la care documentul devine disponibil pentru ridicare și trebuie să dureze cel puțin două săptămâni. Actul depus este considerat notificat în prima zi a acestei perioade (notificare sau comunicare noțională). Acest lucru nu se aplică totuși în cazul în care destinatarul nu a putut lua cunoștință la timp de actele notificate deoarece a fost absent de la locul livrării. Cu toate acestea, inclusiv în acest caz, articolul 17 alineatul (3) ultima teză din Legea austriacă privind notificarea sau comunicarea actelor prevede că notificarea sau comunicarea se consideră efectuată în următoarea zi după revenirea destinatarului la locul livrării, în perioada de ridicare, atunci când acesta a fost în măsură să recupereze actele depuse. În cazul în care actul depus nu este ridicat (lucru care nu modifică în niciun fel faptul că notificarea sau comunicarea a început să producă efecte deoarece actul a fost depozitat), acesta trebuie să fie returnat instanței care l-a trimis, la sfârșitul perioadei de ridicare.

7.4 În cazul în care destinatarul refuză să accepte notificarea sau comunicarea actelor, care sunt consecințele? Se consideră că actele au fost efectiv notificate sau comunicate dacă refuzul nu era legitim?

În cazul în care destinatarul sau o persoană care locuiește în aceeași gospodărie refuză să primească actul fără un motiv juridic valabil, actul trebuie să fie lăsat la locul livrării sau, dacă acest lucru nu este posibil, să fie depus fără nicio înștiințare scrisă. În urma lăsării actului la locul livrării sau a depunerii acestuia, notificarea sau comunicarea este considerată efectuată (articolul 20 din Legea austriacă privind notificarea sau comunicarea actelor).

8 Servicii de curierat din străinătate (articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor)

8.1 În cazul în care serviciul de curierat livrează un act trimis din străinătate către un destinatar din acest stat membru, într-o situație în care este necesară o confirmare de primire (articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor), serviciul de curierat livrează actul doar destinatarului în persoană sau poate, în conformitate cu normele naționale în materie de livrări poștale, să livreze actul și unei alte persoane de la aceeași adresă?

Notificarea sau comunicarea prin poștă trebuie efectuată în conformitate cu Convenția Universală a Uniunii Poștale și cu o confirmare de primire internațională. Actul trebuie să fie predat destinatarului sau – dacă nu poate fi notificat sau comunicat acestuia – unei alte persoane autorizate să îl primească conform legislației din țara în care actul este livrat (de exemplu, persoană autorizată să primească actul, persoană care primește notificarea sau comunicarea indirectă). În Austria, se aplică dispozițiile articolului 16 din Legea austriacă privind notificarea sau comunicarea actelor cu privire la persoanele care pot face obiectul notificării sau comunicării indirecte (a se vedea punctul 7.1 de mai sus).

8.2 În conformitate cu normele în materie de livrări poștale din acest stat membru, cum se poate efectua notificarea sau comunicarea actelor din străinătate, în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor, dacă la adresa de livrare nu a fost găsit nici destinatarul, nici o altă persoană abilitată să primească livrarea (dacă este posibil, în temeiul normelor naționale în materie de livrări poștale – a se vedea mai sus)?

Posibilitatea sau nu de a depune actul și, în caz afirmativ, condițiile aferente sunt reglementate de legislația națională a țării în care este livrat actul. În conformitate cu dispozițiile relevante din dreptul austriac, actul poate fi depus, sub rezerva îndeplinirii condițiilor necesare (a se vedea punctul 7 de mai sus).

8.3 Oficiul poștal prevede o anumită perioadă de timp pentru ridicarea actelor înainte de a le trimite înapoi cu mențiunea nelivrat? În cazul unui răspuns afirmativ, în ce mod este informat destinatarul că are corespondență de ridicat de la oficiul poștal?

A se vedea punctul 7.3 de mai sus.

9 Există vreo dovadă scrisă din care să reiasă că actul judiciar a fost comunicat sau notificat?

Da. Persoana care efectuează livrarea trebuie să certifice că actul a fost notificat sau comunicat prin consemnarea acestui lucru într-o notă de livrare (confirmare de predare, confirmare de primire). Persoana care primește actul livrat trebuie să confirme notificarea sau comunicarea acestuia prin semnarea notei de livrare, indicând data și, în cazul în care aceasta nu este destinatarul propriu-zis, relația sa cu destinatarul. În cazul în care persoana care primește actul livrat refuză să confirme predarea, persoana care efectuează livrarea trebuie să consemneze acest lucru în nota de livrare, să indice data și, dacă este cazul, să precizeze relația primatorului cu destinatarul. Dovada livrării trebuie să fie transmisă expeditorului fără întârziere.

În loc să trimiteți dovada de livrare, este posibil să trimiteți o copie electronică a dovezii de livrare sau a conținutului acesteia, cu condiția ca autoritatea să nu fi exclus acest lucru prin aplicarea unei note în acest sens la dovada de livrare. Dovada originală de livrare trebuie păstrată cel puțin cinci ani de la trimiterea copiei electronice și trebuie trimisă imediat autorității, dacă se solicită acest lucru.

10 Ce se întâmplă în situația în care destinatarul nu primește actul sau în situația în care notificarea sau comunicarea este efectuată cu încălcarea legii (de exemplu, actul este notificat sau comunicat unei persoane terțe)? În aceste condiții se poate totuși considera valabilă notificarea sau comunicarea actului (de exemplu, se pot remedia încălcările legii) sau trebuie să se facă un nou demers de notificare sau comunicare a actului?

Deși notificarea sau comunicarea nu este considerată efectuată dacă s-a realizat cu încălcarea reglementărilor legale, acest lucru poate fi remediat. În primul rând, în cazul în care procedura de comunicare sau notificare nu a fost corectă, regula de bază de la articolul 7 din Legea austriacă privind notificarea sau comunicarea actelor este că notificarea sau comunicarea este considerată totuși a fi fost efectuată dacă actul a fost primit efectiv de către destinatar. În cazul în care o altă persoană a fost autorizată să primească actul, aceasta trebuie să fie desemnată drept destinatar; în caz contrar, notificarea sau comunicarea începe să producă efecte numai după ce actul a fost primit efectiv de către persoana autorizată în acest sens. În plus, Legea privind notificarea sau comunicarea actelor [articolul 16 alineatul (5) și articolul 17 alineatul (3)] prevede norme specifice pentru remedierea deficiențelor legate de notificarea sau comunicarea actelor în următoarele situații: în cazul în care destinatarul nu poate lua cunoștință la timp de actele notificate sau comunicate deoarece este absent de la locul livrării, atunci când notificarea sau comunicarea indirectă nu produce efecte sau când actele sunt depuse. Deficiența este remediată în ziua imediat următoare revenirii destinatarului la locul livrării, însă, în cazurile în care documentele au fost depuse, este esențial ca destinatarul să se întoarcă în perioada de colectare și să fie în măsură să recupereze actul depus în ziua următoare. Deși nu există niciun termen-limită pentru remedierea deficiențelor în cazul notificării sau comunicării indirecte care nu produce efecte, în cazul în care nu se poate efectua notificarea sau comunicarea prin depunerea documentelor, remedierea nu mai este posibilă atunci când destinatarul revine după încheierea perioadei de colectare. În cazul în care destinatarul se întoarce la timp pentru a putea recupera actul livrat chiar în prima zi a perioadei de colectare, notificarea sau comunicarea este considerată efectuată în ziua respectivă, întrucât perioada de colectare nu a început încă să curgă. În cazul în care destinatarul se întoarce mai târziu, notificarea sau comunicarea prin depunere nu este considerată efectuată până în ziua imediat următoare revenirii destinatarului; destinatarul trebuie să beneficieze în întregime de termenele declanșate de notificarea sau comunicarea actelor, în special termenele pentru introducerea unei căi de atac.

11 În cazul în care destinatarul refuză să accepte un act din cauza limbii utilizate (articolul 12 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor), iar instanța sau autoritatea sesizată în cauză decide, în urma verificării, că refuzul nu a fost justificat, există o cale de atac specifică pentru a contesta decizia respectivă?

Dreptul la o cale de atac împotriva hotărârii judecătorești corespunzătoare.

12 Trebuie să se plătească pentru notificarea sau comunicarea unui act și, dacă da, care este suma? Există o diferență între situația în care actul urmează să fie notificat sau comunicat în temeiul dreptului intern și situația în care cererea de notificare sau de comunicare provine dintr-un alt stat membru? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 15 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor referitoare la notificarea sau comunicarea unui act dintr-un alt stat membru

Nu se aplică taxe.

■ Ultima actualizare: 27/11/2023

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.